

Αγαπητή σύνταξη.

Γραφήκανε πάρα πολλά, τον τελευταίο καιρό, για τον “πόλεμο” και τη “Γενοκτονία” μεταξύ των Ποντίων της Αυστραλίας και πολλά άλλα ευτράπελα.

Δεν έχουμε καμιά διάθεση να γίνουμε και εμείς η αιτία για την συνέχεια της ανίερης αυτής ιστορίας, διότι πράγματι πρόκειται για μια θλιβερή ιστορία που ταλανίζει το χώρο μας τα τελευταία δέκα και πλέον χρόνια, με θλιβερούς πρωταγωνιστές τους ίδιους πάντα “σωτήρες”.

Για να μη κουράσουμε κανένα, δεν θα πάμε πολύ πίσω, στη χρονιά που ιδρύθηκε η Ομοσπονδία μας αλλά στη διετία που ο οργανισμός μας “Ο Ποντοξενιτέας” Σύνδνεϋ, είχε την προεδρία της, από τον τότε Πρόεδρό μας, κ. Δημήτριο Κουκλίδη, στη διετία 2003-2004.

Τα ίδια πρόσωπα, με τον ίδιο πάντοτε δόλιο, μονότονο και κουραστικό τρόπο, ήθελαν να “ελέγχουν” τα παντα, όχι για κάποιο δικό τους λόγο, αλλά, υπηρετώντας πάντοτε τα συμφέροντα μιας “δυναστείας” που λυμαινόταν τον Ποντιακό χώρο τα τελευταία 46 χρόνια, και όταν είχαν προβλήματα, πάντοτε έκαναν να “βγαίνει” προς τα έξω η εντύπωση ότι, εμείς οι Πόντιοι, “σφαζόμαστε” μεταξύ μας, προκειμένου τα “αφεντικά” τους να φαίνονται στην Ελλάδα, σαν οι “ρυθμιστές” των Ποντιακών πραγμάτων.

Τα ίδια πάντοτε αξιοθρήνητα άτομα, που μόλις ξεπερνούν τα δάχτυλα του ενός χεριού, χωρίς ποτέ να αναφέρουν τα μέλη τους τίποτε και κάποιες φορές, ούτε και αυτά ακόμη τα ίδια διοικητικά τους συμβούλια, έπαιρναν πρωτοβουλίες και έκαναν πράγματα που, για να γίνουν χρειάζονταν αποφάσεις γενικών συνελεύσεων, όχι για να εξυπηρετήσουν κάποια ανάγκη ή έκτακτη κατάσταση, αλλά, για να εξυπηρετήσουν κάποιους πανίσχυρους κάποτε “φίλους” τους στην Ελλάδα,

με το... “αζημίωτο” φυσικά.

Σχεδόν όλα, “συμμετείχαν”, χωρίς απαραίτητα να είναι παρόντα, στα διάφορα συνέδρια που γίνονταν κατά καιρούς στην Ελλάδα και επέστρεφαν όποτε τελείωναν τις διακοπές τους.

Πρωταγωνιστές πάντοτε τα ίδια πάντοτε θλιβερά πρόσωπα και οι ίδιοι

παιτήσεις” τους.

Οι άνθρωποι αυτοί, που μας προσβάλλουν τόσο βάρυτα, σαν Πόντιους, δε έχουν και δεν είχαν ποτέ κανένα άλλο λόγο, από αυτόν που προαναφέραμε.

Άλλη μια διαπίστωση, για τους θλιβερούς αυτούς “πρωταγωνιστές”, εί-

όπως και κάποια από αυτά τα άτομα, και το ερώτημα που εμείς θέτουμε τώρα είναι, ποια ήταν και είναι η μέχρι σήμερα “προσφορά” αυτών των απόμων;

Επειδή τους ζήσαμε από κοντά και τους γνωρίσαμε τόσο καλά, δηλώνουμε, χωρίς κανένα ενδοιασμό, ότι η “προσφορά” τους, είναι πιό αρνητική από την “προσφορά” αυτών, που ποτέ δεν βρέθηκαν δίπλα μας, ποτέ δεν μας βοήθησαν, αλλά και ποτέ δε μας έβλαψαν όπως αυτοί, υ-

περβάλλοντας, κάποιες φορές και τους εαυτούς τους, στην προσπάθειά τους, να εμποδίσουν και να πολεμήσουν κάθε τι, για το καλό και την επιτυχία των αγώνων μας.

Δεν τους συγκίνησε, ούτε και η ιερότερη όλων, προσπάθειά μας για την αναγνώριση της Γενοκτονίας των Ποντίων, που τελικά την πετύχαμε με την Βουλή της Νότιας Αυστραλίας, στις 30 Απριλίου 2009.

Φαίνεται, πως αυτοί οι άνθρωποι, δεν έχουν ούτε ιερό, ούτε όσιο.

Είναι τόσο δύσκολο να καταλάβουν ότι, προσβάλλουν τις δεκάδες χιλιάδες των φιλήσυχων και αγνών Ποντίων της Αυστραλίας;

Δεν αρκεί το κακό που έκαναν;

**Ποντιακός Σύλλογος
“Ποντοξενιτέας” ΝΝΟ
Για το Διοικητικό Συμβούλιο
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΖΜΑΝΙΔΗΣ
Πρόεδρος**

ΦΤΑΝΕΙ ΤΟ ΚΑΚΟ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑΝ

πάντοτε τα ίδια “αφεντικά”.

Ευτυχώς σήμερα, χάρι στις συντονισμένες ενέργειες της ηγεσίας του οργανωμένου Ποντιακού Ελληνισμού, όλου του κόσμου, με μπροστάρη τον ιδελαιστή, αγνό αγνιστή και διακεκριμένο καθηγητή καρδιολογίας στο “Αριστοτέλειο” Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, κ. Γεώργιο Παρχαρίδη, Πρόεδρο της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδας, στην οποία προσχώρησαν μέχρι σήμερα, τα 367 από τα 400 περίπου Ποντιακά σωματεία της Ελλάδας, ο αγώνας που άρχισε, πριν από 4 περίπου χρόνια, βρίσκεται πολύ κοντά στο τέλος του.

Η πανίσχυρη, μέχρι πρότινος, “οικογενειακή δυναστεία”, θα αναγκαστεί να εγκαταλείψει τα “ανάκτορά” της, τόσο στη Θεσσαλονίκη όσο και την Καστανιά της Ημαθίας και ίσως, κάποιο ή κάποια από τα μέλη της, θα “μετακομίσουν” σε μια “αυτοκρατορική σουίτα” κάποιας Ελληνικής φυλακής, ειδικά διαμορφωμένης για τις “α-

ναι το γεγονός ότι είναι “αλλεργικοί” στη νέα γενιά.

Η νέα γενιά, γι’ αυτούς πάντοτε, είναι “ανίκανη”, δεν “γνωρίζει τίποτε”, “φοβάται” τις ευθύνες, δεν είναι “συνεργάσιμη” και στη πρώτη δυσκολία που θα συναντήσει, “το βάζει” στα πόδια.

Μοναδική αιτία του μίσους τους, προς τους κ.κ. Ιασωνίδη, Ταβλαρίδη και άλλους νέους είναι το γεγονός ότι, ανήκουν στη νέα γενιά. Αυτή είναι και η μοναδική τους “αμαρτία”. Τίποτε άλλο. Δεν παραδέχονται τίποτε και κανένα και όποια προσπάθεια, που σχετίζεται με τα Ποντιακά πράγματα, αρχίζει από αυτούς και τελειώνει σε αυτούς.

Το να λέει κάποιος ότι είναι ιδρυτικό μέλος κάποιου οργανισμού, όπως η Ομοσπονδία μας, δεν σημαίνει αυτόματα ότι αυτό το γεγονός τον κατατάσει μεταξύ των πρωταγωνιστών.

Εμείς είμαστε από τα ιδρυτικά μέλη και ήμασταν σε όλες τις συνελεύσεις,

Στον πρωθυπουργό της Ελλάδας Γεώργιο Παπανδρέου

Το κάθε τι μεσ’ τη ζωή, έχει ακμή και παρακμή αλλάζουν οι συνθήκες, αλλάζουν οι άνθρωποι αλλάζουν οι θέσεις, οι δόξες τα πρωτεία. Αλλάζει κι η Ελλάδα μας, φορτεί τα γιορτινά της, ανοίγει την αγκάλη της, ανοίγει την καρδιά της.

Δεν αδικώ μα ούτε κρίνω, ανθρώπους που κυβέρνησαν το χτες, μα η πατρίδα έχει ανάγκη, θέλει να είναι πιο γεροί. Θέλει ανθρώπους με πυγμή με σθένος και συνείδηση. Να σκύβουν στον άνθρωπο και στα προβλήματά του να ‘χει φροντίδα και στοργή, εις τα γεράματά του. Εύχομαι καλορίζικα στον Γιώργο Παπανδρέου, να ‘ναι γερός και άξιος, την χώρα να τιμήσει και με το χέρι στην καρδιά σωστά να κυβερνήσει.

Να μην υπάρχουν έκτροπα που να αμαυρώνουν τη ζωή για να ‘χει η Ελλάδα σεβασμό, δημοκρατία και τιμή. Να αισθάνεται ο Έλληνας, περήφανος πολίτης με μια γερή κυβέρνηση και άξιο κυβερνήτη.

Με τις καλύτερες ενχές μας στον νέο πρωθυπουργό της Ελλάδας για ένα καλύτερο αύριο

Εύα Βενέτη - YERRINBOOL NSW